

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného: **S.**, zastúpená **K., Š.**, proti povinnému: **K. A., nar. X., bytom P.**, zastúpenému opatrovníčkou **R. G.**, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava V, **pre vymoženie 15 000,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej súdnym exekútorom **Mgr. V. U.**, so sídlom Exekútorského úradu na **L.**, pod č. **EX 6879/2006**, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2011, č. k. **17CoE/10/2011-27** a uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 28. októbra 2009, č. k. **37Er/8460/2006-11**, takto

r o z h o d o l :

Dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2011, č. k. **17CoE/10/2011-27** a uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 28. októbra 2009, č. k. **37Er/8460/2006-11** vo výroku o náhrade trov exekúcie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 28. októbra 2009, č. k. **37Er/8460/2006-11** exekúciu zastavil podľa § 57 Exekučného poriadku a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi **Mgr. V. U.** trovy za výkon exekučnej činnosti vo výške **182,97 €** do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 88 ods. 1 zákona č. **372/1990 Zb.** tým, že rozhodnutie o priestupku sa stalo vykonateľným **7. apríla 2004** a trojročná lehota na vykonanie tohto rozhodnutia uplynula **7. apríla 2007**, a preto súd exekúciu zastavil. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že o trovách exekúcie rozhodol v zmysle § 200 a § 203 Exekučného poriadku a vyhlášky **MS SR č. 288/1995 Z. z.**

Na odvolanie oprávneného proti uzneseniu súdu prvého stupňa o trovách exekúcie Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, uznesením z 31. októbra 2011, č. k. **17CoE/10/2011-27** rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že

oprávnený je povinný zaplatiť súdному exekútorovi Mgr. V. U. náhradu trov exekúcie v sume 64,87 €. Odvolací súd zdôraznil, že v prípade, ak k zastaveniu exekúcie dôjde pre preklúziu, teda k neúčinnosti exekučného titulu, nemožno vyvodiť, že k preklúzii došlo zavinením povinného, pretože na plynutie zákonných lehôt nemá povinný vplyv. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že proces rozhodovania o trovách exekúcie podľa Exekučného poriadku je odchylný od procesu rozhodovania o trovách konania podľa Občianskeho súdneho poriadku, pretože § 203 Exekučného poriadku rieši len vzájomný vzťah súdneho exekútora a oprávneného. Odvolací súd sa preto stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že povinnosť platiť trovy exekúcie má oprávnený. Zároveň však súd prisvedčil oprávnenému, že súd prvého stupňa priznal exekútorovi za jednotlivé úkony trovy duplicitne, a to v časovej špecifikácii, špecifikácii paušálnych úkonov a za niektoré činnosti, za ktoré nepatrí náhrada. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. v napadnutej časti zmenil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ako i uzneseniu súdu prvého stupňa o trovách exekúcie podal generálny prokurátor v zákonom stanovenej lehote mimoriadne dovolanie podľa § 243e v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. žiadajúc, aby dovolací súd uznesenia súdov oboch stupňov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Na zdôvodnenie mimoriadneho dovolania uviedol, že rozhodnutiami obidvoch súdov, tak prvostupňového súdu, ako i súdu odvolacieho, bol porušený zákon, pretože konajúce súdy sa v prejednávanej veci neriadili zákonnými ustanoveniami § 251 ods. 4 O. s. p., § 196, § 197 ods. 1, § 200 ods. 1, 2 a § 203 ods. 1, 2 Exekučného poriadku a podanie mimoriadneho dovolania vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania na strane oprávneného, ktorú nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, než mimoriadnym dovolaním.

Podľa generálneho prokurátora náhradu nevyhnutných trov exekúcie možno uložiť oprávnenému, a to v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku za predpokladu, že zastavenie exekúcie zaviniť. Vyjadril názor, že pokiaľ oprávnená osoba podala včas návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, resp. na vykonanie exekúcie, neprichádza do úvahy jej procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu v dôsledku uplynutia prekluzívnej lehoty určenej na jeho vykonanie. Oprávnený nemohol postup súdu vo vykonávanom konaní, resp. postup exekútora v exekučnom konaní, ako i dĺžku trvania tohto konania, teda ani prípadné vykonanie exekučného titulu do straty jeho účinnosti

v priebehu jeho konania ovplyvniť. Poukázal tiež na to, že súd by bol povinný exekúciu zastaviť i z úradnej moci, ak by zistil stratu účinnosti exekučného titulu v priebehu konania.

Generálny prokurátor konštatoval, že náhradu nevyhnutných nákladov na vykonanie exekúcie možno uložiť oprávnenému podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku aj vtedy, ak dôjde k zastaveniu exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Nedostatok majetku povinného na náhradu trov exekúcie však musí byť v exekučnom konaní preukázaný. Vychádzajúc z uvedeného vyslovil generálny prokurátor názor, že oprávnenému nemožno uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi len preto, že podal návrh na vykonanie exekúcie, ale vždy treba skúmať, či oprávnený procesne zaviniť zastavenie exekúcie, a ak zaviniť, aj mieru jeho zavinenia na zastavení exekúcie. Procesné zavinenie oprávneného nemožno založiť bez ďalšieho iba na jeho dispozičnom úkone – podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Riziko neúspechu exekúcie musí znášať súdny exekútor v prípade, ak povinnosť nahradiť trovy exekúcie nemožno uložiť povinnému ani oprávnenému.

Oprávnený sa s obsahom mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O. s. p.), po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas (§ 243g O. s. p.) za súčasného splnenia podmienok na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e, § 243f, § 243h O. s. p., preskúmal rozhodnutia súdov obidvoch stupňov, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.), v rozsahu napadnutom generálnym prokurátorom a ním uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 242 ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní namieta, že napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p), keď súdy nesprávne posúdili zavinenie oprávneného za zastavenie exekúcie.

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistené skutkové zistenia. O omyl pri aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný. Podľa § 200 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod „zavinením“ oprávneného v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť iba také porušenie procesných predpisov oprávneným, ktoré má za následok buď neodôvodnený vznik trov exekúcie, alebo také jeho konanie (úkony), ktoré by spôsobilo zastavenie exekúcie (viď 3MCdo 6/2012, 6MCdo 2/2012).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom generálneho prokurátora, že ak oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie včas, neprichádza do úvahy jeho procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty, určenej na vykonanie predmetného exekučného titulu, keď oprávnený postup exekútora a exekučného súdu a dĺžku exekučného konania (vykonanie exekučného titulu do uplynutia prekluzívnej lehoty) nemohol ovplyvniť.

Z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov o trovách exekúcie, spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 2 veta prvá a ods. 3, § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou, v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. dovolaním napadnuté uznesenie

odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je súd prvého stupňa, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 veta druhá v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. apríla 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová